

Origen i significat del Passivhaus: què és realment una casa passiva

El terme Passivhaus s'ha convertit en sinònim de màxima eficiència energètica, però darrere hi ha una història concreta i un estàndard verificable. Aquest article repassa d'on ve el concepte, com es va formalitzar i què certifica.

Quan es parla de Passivhaus a Espanya es parla, en realitat, d'edificis de baix consum energètic, de construcció sostenible i de respecte al medi ambient. Passivhaus no és una etiqueta comercial sinó un certificat que garanteix una construcció amb la major eficiència energètica possible, verificada segons criteris tècnics definits. Entendre el seu origen ajuda a distingir l'estàndard del màrqueting que sovint l'acompanya.

Què vol dir Passivhaus

El terme prové de l'alemany i la seva traducció literal seria «casa passiva». Fa referència a la construcció d'habitatges que no necessiten consumir energia per generar confort en el seu interior. La casa manté una temperatura estable no perquè s'hi injecti calor o fred de manera contínua, sinó perquè el disseny, l'aïllament i la ventilació minimitzen les pèrdues fins a fer-les gairebé irrelevants.

Darrere d'aquest resultat hi ha la col·laboració de diversos sectors. Les cases passives uneixen arquitectes, constructors i ambientòlegs per aconseguir una simbiosi que es tradueix en el menor consum energètic possible, sempre adaptada a l'entorn concret de cada habitatge.

D'on ve el concepte de casa passiva

La primera vegada que es va parlar de casa passiva va ser a principis dels anys vuitanta als Estats Units, com a model constructiu capaç d'aconseguir confort amb un consum energètic nul, consumint exclusivament l'energia generada per la mateixa casa. Per assolir aquest objectiu es van determinar diferents tipus de construcció en funció dels climes presents al país, fins a definir setze models constructius que tenien en compte factors com:

- La temperatura
- La humitat
- El vent
- L'impacte solar

Aquests factors determinen la ubicació i l'orientació, el nivell d'aïllament, els sistemes de ventilació i l'estructura de la casa. Una casa a la muntanya serà molt diferent d'una casa al desert, però totes dues aconseguiran el màxim confort amb el mínim consum gràcies a la seva adequació constructiva, allò que podem anomenar alta eficiència energètica.

La formalització a Alemanya

Més proper en el temps i l'espai, el concepte Passivhaus va néixer a Alemanya durant la dècada dels noranta. Va ser allà on el terme «casa passiva» es va convertir en un estàndard formal, gràcies a l'Institut Passivhaus, que va desenvolupar un sistema de certificació capaç de garantir que un habitatge amb aquest segell assoleix una eficiència energètica de Classe A.

L'estàndard permet un estalvi energètic del 80% en climes severos com l'alemany i d'un 60% en climes més suaus com el mediterrani. El cost de l'energia i el seu impacte ambiental fan d'aquest sistema constructiu un bon exemple de construcció sostenible. A Espanya, la Plataforma Edificació Passivhaus agrupa els diferents actors implicats, des d'arquitectes i constructors fins a fabricants de materials.

El plantejament de PAPIK Group

A PAPIK Group treballem amb un sistema constructiu d'alta eficiència energètica capaç d'oferir els estàndards Passivhaus, en adaptació constant a les últimes tecnologies i materials. A aquesta prestació hi sumem un procés de fabricació poc contaminant, de manera que la sostenibilitat no es limita al comportament de la casa un cop acabada, sinó que abraça també la manera de construir-la. És la mateixa lògica que apliquem tant en obra nova com en rehabilitació energètica.

Una casa passiva no consumeix menys perquè s'hi renunciï al confort, sinó perquè el confort deixa de dependre del consum.